Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 1612/68,

annettu 15 päivänä lokakuuta 1968,

työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella

(EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston asetus (ETY) N:o 312/76, annettu 9 päivänä helmikuuta 1976	L 39	2	14.2.1976
►M2	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2434/92, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1992	L 245	1	26.8.1992
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004	L 158	77	30.4.2004

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 229, 29.6.2004, s. 35 (2004/58/EY)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 1612/68,

annettu 15 päivänä lokakuuta 1968,

työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

työntekijöiden vapaa liikkuvuus yhteisön alueella on toteutettava siirtymäkauden loppuun mennessä; tämän tavoitteen saavuttaminen merkitsee, että kaikki jäsenvaltioiden työntekijöiden työhön, palkkaukseen ja muihin työsuhteen ja työllistymisen ehtoihin liittyvä sekä työntekijöiden oikeutta liikkua vapaasti yhteisön alueella palkatun työn saamiseksi koskeva, kansalaisuuteen perustuva syrjintä poistetaan, jollei yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvista rajoituksista muuta johdu,

erityisesti tulliliiton perustamisen kiirehtimiseksi ja yhteisön perusperiaatteiden samanaikaiseksi toteuttamiseksi on annettava ne säännökset, joilla toteutetaan perustamissopimuksen 48 ja 49 artiklan vapaata liikkuvuutta koskevat tavoitteet ja joilla täydennetään niitä toimenpiteitä, jotka on asteittain toteutettu työntekijöiden vapaata liikkuvuutta yhteisön alueella koskevista alustavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen N:o 15 ([3]) sekä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 25 päivänä maaliskuuta 1964 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 38/64 ([4]) nojalla,

vapaa liikkuvuus on työntekijöiden ja heidän perheidensä perusoikeus; työvoiman liikkuvuuden yhteisön alueella tulee olla työntekijälle eräs niistä keinoista, joilla mahdollistetaan hänen elin- ja työolojensa parantaminen ja helpotetaan hänen sosiaalista etenemistään samalla tukien jäsenvaltioiden taloudellisten tarpeiden tyydyttämistä; kaikille jäsenvaltioiden työntekijöille on turvattava oikeus itse valita työnsä yhteisön alueella,

tämä oikeus on tunnustettava tekemättä eroa pysyvän työntekijän, kausityöntekijän, rajatyöntekijän sekä sellaisten henkilöiden välillä, jotka harjoittavat palvelujen tarjoamista,

jotta oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen voisi käyttää puolueettomien arviointiperusteiden mukaan vapaasti ja arvokkaasti, on turvattava niin tosiasiallinen kuin oikeudellinenkin tasa-arvo kaikessa, mikä liittyy toimimiseen palkatussa työssä ja asunnon saantiin; kaikki esteet työvoiman vapaan liikkuvuuden tieltä tulee poistaa ottaen erityisesti huomioon työntekijän oikeus elää perheensä kanssa ja edellytysten luominen perheen sopeutumiselle vastaanottavan maan oloihin,

yhteisön työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaate merkitsee, että kaikkien jäsenvaltioiden kansalaiset ovat työnsaannin suhteen yhtäläisessä asemassa kotimaisten työntekijöiden kanssa,

---

([1]) EYVL N:o 268, 6.11.1967, s. 9
([2]) EYVL N:o 298, 7.12.1967, s. 10
([3]) EYVL N:o 57, 26.8.1961, s. 1073/61
([4]) EYVL N:o 62, 17.4.1964, s. 965/64

▼B

on tarpeen tehostaa työnvälitystä ja tasapainon aikaansaamista työmarkkinoilla, erityisesti edistämällä välitöntä yhteistyötä keskustason työvoimaviranomaisten ja alueellisten viranomaisten välillä sekä lisäämällä ja yhteensovittamalla tiedotusta paremman yleiskuvan antamiseksi työmarkkinoista; muuttoa suunnitteleville työntekijöille on säännöllisesti tiedotettava elin- ja työoloista; muutoinkin on suunniteltava toimenpiteet sen varalle, että jossakin jäsenvaltiossa on tai on ennakoitavissa sellainen työmarkkinoiden häiriötilanne, että jollakin alueella tai teollisuudenalalla syntyy elintasoa ja työllisyyttä uhkaava vakava vaara; tällaisissa tapauksissa on ensisijaisena toimenpiteenä välitettävä tietoa, jonka avulla voidaan ehkäistä työntekijöiden siirtyminen kyseiselle alueelle tai kyseiseen elinkeinoon, mutta tarvittaessa on kuitenkin oltava mahdollista tiedotuksen tuloksellisuuden tehostamiseksi väliaikaisesti keskeyttää edellä mainitut toimenpiteet, mistä päätetään yhteisön tasolla,

työntekijöiden vapaan liikkuvuuden, työllisyyden ja ammatillisen koulutuksen kesken vallitsee läheinen yhteys, etenkin kun viimeksi mainitun tavoitteena on luoda työntekijälle edellytykset toiselta yhteisön alueelta tehdyn työtarjouksen vastaanottamiseen; tämän johdosta onkin välttämätöntä, ettei näitä ongelmia tarkastella erillisinä vaan toisistaan riippuvina ottaen samalla huomioon alueelliset työllisyysongelmat; siksi jäsenvaltioiden pyrkimyksiä on ohjattava niiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi yhteisön tasolla, ja

neuvosto on lokakuun 15 päivänä 1968 tekemällään päätöksellä ([1]) ulottanut perustamissopimuksen 48 ja 49 artiklan samoin kuin niiden täytäntöönpanemiseksi suoritettujen toimenpiteiden soveltamisen koskemaan Ranskan merentakaisia alueita,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

TYÖ JA TYÖNTEKIJÄN PERHE

I OSASTO

Työn saanti

1 artikla

1. Jokaisella jäsenvaltion kansalaisella on oltava asuinpaikasta riippumatta oikeus ryhtyä palkattuun työhön ja toimia siinä toisen jäsenvaltion alueella kyseisen valtion kansalaisten työntekoa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

2. Hänellä on erityisesti oltava sama oikeus ottaa vastaan tarjolla olevaa työtä toisen jäsenvaltion alueella kuin kyseisen jäsenvaltion kansalaisella.

2 artikla

Jokainen jäsenvaltion kansalainen ja jokainen jäsenvaltion alueella toimiva työnantaja voi tehdä voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti työhakemuksia ja -tarjouksia, sekä työsopimuksia ja toimeenpanna niitä edellyttäen, ettei se johda syrjintään.

3 artikla

1. Tämän asetuksen mukaan ei jäsenvaltion lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä taikka hallinnollista käytäntöä saa soveltaa, jos;

([1]) EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 1

▼B

— niissä asetetaan sellaisia rajoituksia tai ehtoja työn hakemiselle tai työpaikan tarjoamiselle tai ulkomaalaisen oikeudelle ottaa vastaan työtä ja työskennellä, jotka eivät koske oman maan kansalaisia; tai

— niiden yksinomaisena tai pääasiallisena tarkoituksena tai vaikutuksena on, huolimatta siitä, että niitä sovelletaan kansalaisuudesta riippumatta, estää muiden jäsenvaltioiden kansalaisia saamasta tarjottua työtä.

Tämä säännös ei koske tarjotun työn tai tehtävän laadusta johtuvaa kielitaitovaatimusta.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuihin säännöksiin ja käytäntöihin kuuluvat erityisesti ne, joilla jossakin jäsenvaltiossa:

a) määrätään erityismenettelystä ulkomaisen työvoiman työhönotossa;

b) rajoitetaan avoimista työpaikoista ilmoittamista lehdistössä tai muissa tiedotusvälineissä taikka tehdään se riippuvaiseksi muista kuin niistä edellytyksistä, joita sovelletaan kyseisen valtion alueella toimiviin työnantajiin;

c) asetetaan työnsaannin ehdoksi, että asianomainen on otettu työnvälitysviranomaisen pitämään luetteloon tai estetään yksityisen henkilön työhön ottaminen, jollei hän asu kyseisen valtion alueella.

4 artikla

1. Lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla lukumääräisesti tai suhteellisesti rajoitetaan jäsenvaltiossa ulkomaisten työntekijöiden työhönottoa jossakin yrityksessä, jollakin toimialalla tai alueella taikka kansallisella tasolla, ei sovelleta muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin.

2. Jos jäsenvaltiossa harjoitettavaa toimintaa varten myönnettävän avustuksen saamisen ehtona on, että työntekijöistä tietty vähimmäismäärä on kotimaisia työntekijöitä, rinnastetaan muiden jäsenvaltioiden kansalaiset kotimaisiin työntekijöihin 15 päivänä lokakuuta 1963 annetun neuvoston direktiivin [1]säännösten mukaisesti.

5 artikla

Jäsenvaltion kansalaisen on työtä toisesta jäsenvaltiosta hakiessaan saatava siellä samaa apua, jota kyseisen valtion työnvälitysviranomainen antaa oman valtion kansalaisille heidän hakiessaan työtä.

6 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaisen ottamiselle työhön toiseen jäsenvaltioon ei saa asettaa sellaisia terveydentilaa, ammattitaitoa tai muuta seikkaa koskevia edellytyksiä, jotka kansalaisuuden perusteella syrjivät heitä toisen jäsenvaltion kansalaisiin nähden näiden hakiessa samaa työtä.

2. Jäsenvaltion kansalainen, joka on saanut muusta kuin omasta valtiostaan olevalta työnantajalta nimenomaan hänelle tehdyn työtarjouksen, voidaan kuitenkin saattaa tutkittavaksi ammatillisen pätevyytensä suhteen, jos työnantaja työtarjouksen tehdessään on nimenomaisesti sitä vaatinut.

[1] EYVL N:o 159, 2.11.1963, s. 2661/63

▼B

II OSASTO

Työskentely ja yhdenvertainen kohtelu

7 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaista ei työntekijänä saa kansalaisuutensa vuoksi saattaa toisen jäsenvaltion alueella kotimaisiin työntekijöihin verrattuna eri asemaan työ- ja palvelussuhteen ehtojen suhteen; tämä koskee erityisesti palkkausta, irtisanomista ja työttömyyden sattuessa paluuta saman alan työhön tai uudelleen työllistämistä.

2. Hänen on saatava samat sosiaaliset ja verotukseen liittyvät edut kuin kotimaisten työntekijöiden.

3. Hänellä on oltava sama oikeus ja yhtäläiset edellytykset kuin kotimaisilla työntekijöillä osallistua koulutukseen ammatillisissa oppilaitoksissa sekä uudelleen- ja jatkokoulutuskeskuksissa.

4. Kollektiivisen tai yksilöä koskevan sopimuksen määräys taikka muu työehtojen sääntelyä koskeva määräys, joka koskee työn saantia, työtä, palkkausta ja muita työehtoja sekä irtisanomista, on mitätön sikäli kuin siinä säädetään tai sallitaan edellytyksiä, jotka asettavat toisten jäsenvaltioiden kansalaiset työntekijöinä eriarvoiseen asemaan.

8 artikla

1. Työntekijällä, joka on jäsenvaltion kansalainen ja työssä toisen jäsenvaltion alueella, on oltava yhtäläinen oikeus ammattiyhdistysten jäsenyyteen ja siihen kuuluvien oikeuksien käyttämiseen, mukaan lukien äänioikeus ►**M1** sekä kelpoisuuteen tulla valituksi ammattiyhdistysten hallinto- ja johtotehtäviin ◄; häneltä voidaan evätä kuitenkin osallistuminen julkisoikeudellisten elinten hallintoon sekä julkisoikeudellisesti säädetyn tehtävän hoitaminen. Hänellä on oltava vaalikelpoisuus yrityksen työntekijöitä edustaviin elimiin.

Tämän artiklan säännöksillä ei vaikuteta niiden lakien tai asetusten säännöksiin, jotka tietyissä jäsenvaltioissa antavat muista jäsenvaltioista oleville työntekijöille laajemmat oikeudet.

▼M1

_____

▼B

9 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaisella, joka on työssä toisen jäsenvaltion alueella, on asumisen suhteen oltava samat oikeudet ja edut kuin kotimaisilla työntekijöillä, mukaan lukien omistusoikeuden saaminen hänelle välttämättömään asuntoon.

2. Kyseiset työntekijät voivat sillä alueella, jossa ovat työssä, samoin oikeuksin kuin kotimaiset työntekijät ilmoittautua asunnonhakijoiden luetteloon, jos sellainen on, ja saada siitä johtuvat oikeudet ja edut.

Työntekijän perheen, joka on jäänyt lähtömaahan, katsotaan tässä suhteessa kuuluvan sanotulla alueella asuviin, jos kotimaisiin työntekijöihin sovelletaan samanlaista oletusta.

▼B

III OSASTO

Työntekijän perhe

▼M3
▼C1

———————

▼B

12 artikla

Jos jäsenvaltion kansalainen on tai on ollut työssä toisen jäsenvaltion alueella, on hänen lapsillaan, jos he asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa, oikeus osallistua peruskoulutukseen, oppisopimuskoulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen samoin edellytyksin kuin tämän valtion kansalaisilla.

Jäsenvaltioiden on tuettava toimenpiteitä, joilla pyritään turvaamaan näille lapsille parhaat mahdolliset edellytykset osallistua tähän opetukseen.

II OSA

AVOINTEN TYÖPAIKKOJEN JA TYÖHAKEMUSTEN VÄLITTÄMINEN SEKÄ TASAPAINON AIKAANSAAMINEN TYÖMARKKINOILLA

I OSASTO

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö ja yhteistyö komission kanssa

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden tai komission on pantava alulle tai toteutettava yhteisesti työllisyyttä ja työttömyyttä koskevia tutkimuksia, joita ne pitävät välttämättöminä työntekijöiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi yhteisön alueella.

Jäsenvaltioiden keskeisten työvoimaviranomaisten on toimittava tiiviissä yhteistyössä keskenään ja komission kanssa tavoitteenaan yhteisin toimenpitein yhteisön alueella välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä aikaansaada työmarkkinoiden tasapaino siten edistäen työntekijöiden sijoittumista työhön.

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä erityisviranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia edellä mainituista tehtävistä sekä olla yhteistyössä keskenään ja komission yksiköiden kanssa.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto kaikista näiden viranomaisten nimeämistä koskevista muutoksista ja komissio antaa muutokset tiedoksi yleisölle julkaisemalla ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja vapaaseen liikkuvuuteen ja työntekijöiden työllistämiseen liittyvistä ongelmista samoin kuin yksityiskohtaiset tiedot ►M2 ——————— ◄työllisyystilanteesta ja sen kehityksestä.

▼M2

2. Komissio vahvistaa, miten 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon teknisen komitean lausunnon.

▼B

3. Kunkin jäsenvaltion erityisviranomaisten on lähetettävä komission ►M2 ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon teknisen komitean lausunnon ◄ vahvistaman menettelyn mukaisesti muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisille sekä Euroopan koordinointitoimistolle elin- ja työehtoja sekä työmarkkinatilannetta koskevia tietoja, jotka voivat ohjata muiden jäsenvaltioiden työntekijöitä. Nämä tiedot on saatettava ajanmukaisiksi säännöllisesti.

Muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisten on varmistettava näiden tietojen laaja leviäminen, erityisesti asianomaisten työvoimaviranomaisten välityksellä ja käyttämällä kaikkia tiedotusvälineitä, jotka soveltuvat kyseisille työntekijöille suunnattuun tiedottamiseen.

II OSASTO

Välitys- ja tasapainottamisjärjestelmä

▼M2

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden erityisviranomaisten on toimitettava muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisille ja Euroopan koordinointitoimistolle säännöllisesti ilmoitukset:

a) avoimista työpaikoista, jotka otaksutaan voitavan täyttää muiden jäsenvaltioiden kansalaisilla;

b) avoimista työpaikoista, jotka on osoitettu kolmansille valtioille;

c) työnhakijoista, jotka ovat muodollisesti ilmoittaneet olevansa halukkaita työskentelemään muussa jäsenvaltiossa;

d) alueittain ja elinkeinoaloittain työnhakijoista, jotka ovat nimenomaisesti ilmoittaneet olevansa valmiita ottamaan vastaan työtä toisessa maassa.

Kunkin jäsenvaltion erityisviranomaisen on toimitettava nämä ilmoitukset mahdollisimman pian asianomaisille työvoimaviranomaisille ja työnvälitysorganisaatioille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot avoimista työpaikoista ja työnhakijoista on toimitettava noudattaen yhtenäistettyä menettelyä, jonka Euroopan koordinointitoimisto vahvistaa yhteistyössä teknisen komitean kanssa.

Tarvittaessa Euroopan koordinointitoimisto voi mukauttaa tätä menettelyä yhteistyössä teknisen komitean kanssa.

16 artikla

1. Niiden muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten työvoimaviranomaisten, joita asia koskee, on laadittava ja toimitettava kaikki 15 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltion työvoimaviranomaisille annettavat ilmoitukset avoimista työpaikoista.

Ensinmainittujen viranomaisten on toimitettava viimeksi mainitun jäsenvaltion viranomaisille yksilöidyt ja asianmukaiset työpaikkahakemukset.

2. Jäsenvaltion asianomaisten viranomaisten on vastattava 15 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin hakemuksiin enintään kuukauden mittaisen kohtuullisen määräajan kuluessa.

3. Työvoimaviranomaisten on taattava työntekijöille, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia, sama etuoikeus, jonka ne antavat jäsenvaltion kansalaisina oleville työntekijöille muiden valtioiden kuin jäsenvaltioiden työntekijöihin nähden.

▼B

17 artikla

1. Edellä 16 artiklassa olevat säännökset toimeenpanee erityisviranomainen. Kuitenkin, jos keskeiset viranomaiset ovat antaneet asianomaisen toimivallan ja jos jäsenvaltion työvoimaviranomaisorganisaatio ja työhönosoitusmenetelmät antavat siihen mahdollisuuden:

a) jäsenvaltioiden alueellisten työvoimaviranomaisten on:

i) välitettävä suoraan avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä tasapainotettava työmarkkinoita 15 artiklassa tarkoitettujen ►M2 ilmoitusten ◄ ja niiden toimenpiteiden pohjalta, joihin ►M2 ilmoitukset ◄ antavat aihetta;

ii) luotava suorat yhteydet välittääkseen:

— nimetylle työntekijälle tarjottuja työpaikkoja;

— yksittäisiä työhakemuksia, jotka on osoitettu tietylle työvoimaviranomaiselle tai tämän viranomaisen alueella toimivalle työnantajalle;

— kausityöntekijöitä, kun työhönottamisen on tapahduttava mahdollisimman nopeasti;

▼M2

b) kahden tai useamman jäsenvaltion välisen raja-alueen toimivaltaisten alueellisten viranomaisten on vaihdettava säännöllisesti tietoja oman alueensa avoimista työpaikoista ja työnhakijoista sekä toteutettava välittömästi keskenään avoimien työpaikkojen ja työnhakemusten yhteensovittaminen ja tasapainottaminen noudattaen samaa menettelyä kuin yhteistyössä oman maansa työvoimahallinnon muiden viranomaisten kanssa.

Tarvittaessa on raja-alueiden toimivaltaisten alueellisten viranomaisten kehitettävä yhteistyö- ja palvelurakenteita voidakseen tarjota

— asiakkailleen mahdollisimman laajaa käytännön tietoa liikkuvuuteen liittyvistä eri seikoista, ja

— luodakseen liikkuvuutta koskevien yhteensovitettujen toimenpiteiden muodostamat puitteet työmarkkinaosapuolille, sosiaalialan yksiköille (etenkin julkisille, yksityisille tai yleishyödyllisille laitoksille) ja kaikille muille asianomaisille laitoksille;

▼B

c) tiettyjen ammattien ja henkilöryhmien omien, erityisen virallisen toimiluvan saaneiden työnvälitystoimistojen on oltava välittömässä yhteistyössä keskenään.

2. Asianomaiset jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yhteisesti sovitulla tavalla laadittu luettelo 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista, ja komissio antaa tämän luettelon muutoksineen tiedoksi yleisölle julkaisemalla sen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

18 artikla

Kahden tai useamman jäsenvaltion välisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi perustettujen viranomaisten työhönottomenettelyjen käyttäminen ei ole pakollista.

▼B

III OSASTO

Toimenpiteet työmarkkinoiden tasapainon säilyttämiseksi

19 artikla

▼M2

1. Jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta laatimansa kertomuksen perusteella komissio yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa erittelee vuosittain avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia koskevien yhteisön toimenpiteiden tulokset.

▼B

2. Jäsenvaltiot ja komissio tutkivat kaikki mahdollisuudet, joilla taattaisiin jäsenvaltioiden kansalaisille etusija avoimia työpaikkoja täytettäessä työpaikkojen ja työhakemusten välisen tasapainon saavuttamiseksi yhteisön alueella. Niiden on toteutettava kaikki asian vaatimat toimenpiteet.

▼M2

3. Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen II osaston täytäntöönpanosta esittäen siinä yhteenvedon tutkimuksissa ja selvityksissä esiin tulleista seikoista sekä tuoden esiin kaikki yhteisön työmarkkinoiden kehitystä koskevat aiheelliset seikat.

▼B

20 artikla

▼M2

_____

▼B

IV OSASTO

Euroopan koordinointitoimisto

21 artikla

Euroopan työpaikkojen ja -hakemusten välityksen koordinointitoimiston, joka toimii komission yhteydessä, ja jota tässä asetuksessa nimitetään Euroopan koordinointitoimistoksi, yleisenä tehtävänä on edistää avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välitystä ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamista yhteisön tasolla. Sen erityisenä tehtävänä on kaikkien tämän asetuksen nojalla komission vastuualueeseen kuuluvien teknisten tehtävien hoitaminen, erityisesti kansallisten työvoimaviranomaisten avustaminen.

Euroopan koordinointitoimisto laatii katsauksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitetuista tiedoista ja 13 artiklassa tarkoitettujen tutkimusten tuloksista antaakseen tarpeellista tietoa yhteisön työmarkkinatilanteen odotettavissa olevasta kehityksestä; nämä tiedot toimitetaan jäsenvaltioiden erityisviranomaisille sekä neuvoa-antavalle komitealle ja tekniselle komitealle.

22 artikla

1. Euroopan koordinointitoimiston tehtävänä on erityisesti:

a) yhteensovittaa tarpeelliset käytännön toimenpiteet avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välittämiseksi ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamiseksi yhteisön tasolla sekä seurata tästä johtuvaa työntekijöiden liikkuvuutta;

▼B

b) näiden tavoitteiden edistämiseksi pyrkiä yhteistyössä teknisen komitean kanssa toteuttamaan yhtenäiset hallinnolliset ja tekniset toimenpiteet;

c) jos erityinen tarve vaatii, välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia yhteistyössä erityisviranomaisten kanssa, näiden hoitamaa välitystoimintaa varten.

2. Euroopan koordinointitoimisto toimittaa erityisviranomaisille ne työtarjoukset ja työhakemukset, jotka on lähetetty suoraan komissiolle, ja se saa tiedot niiden käsittelystä.

23 artikla

Komissio voi jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovittavalla tavalla ja niiden edellytysten ja menettelyjen mukaisesti, joista päätetään teknisen komitean lausunnon perusteella, järjestää muiden jäsenvaltioiden virkamiehille tutustumis- ja virkamatkoja sekä erikoiskoulutuksen saaneelle henkilöstölle jatkokoulutusohjelmia.

III OSA

KOMITEAT, JOIDEN TEHTÄVÄNÄ ON VARMISTAA JÄSENVALTIOIDEN VÄLINEN TIIVIS YHTEISTYÖ TYÖNTEKIJÖIDEN VAPAATA LIIKKUVUUTTA JA TYÖLLISYYTTÄ KOSKEVISSA ASIOISSA

1 OSASTO

Neuvoa-antava komitea

24 artikla

Neuvoa-antavan komitean tehtävänä on avustaa komissiota selvittämään perustamissopimuksen soveltamiseen ja sen nojalla toteutettuihin työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskeviin toimenpiteisiin liittyviä kysymyksiä.

25 artikla

Neuvoa-antavan komitean tehtävänä on erityisesti:

a) tutkia vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskevia ongelmia osana kunkin valtion omaa työvoimapolitiikkaa jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi yhteisön tasolla sellaiseksi, että siten edistetään kansantalouksien kehitystä sekä työmarkkinoiden tasapainottumista;

b) selvittää yleisesti tämän asetuksen ja sitä täydentävien toimenpiteiden vaikutuksia;

c) tehdä komissiolle perusteltuja ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi;

d) komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan antaa perusteltuja lausuntoja yleisistä tai periaatekysymyksistä, erityisesti työmarkkinoiden kehitystä koskevien tietojen vaihdosta, työntekijöiden siirtymisestä jäsenvaltiosta toiseen, ohjelmista tai toimenpiteistä, joiden tavoitteena on ammatinvalinnanohjauksen ja ammatillisen koulutuksen edistäminen vapaan liikkuvuuden ja työtilaisuuksien lisäämiseksi, sekä työntekijöille ja heidän perheilleen myönnettävistä erilaisista avustuksista, mukaan lukien sosiaalihuolto ja työntekijöiden asuminen.

▼B

26 artikla

1. Neuvoa-antavassa komiteassa on kustakin jäsenvaltiosta kuusi jäsentä, joista kaksi edustaa hallitusta, kaksi työntekijä- ja kaksi työnantajajärjestöjä.

2. Kukin jäsenvaltio nimeää kutakin 1 kohdassa mainittua ryhmää kohden yhden varajäsenen.

3. Jäsenten ja varajäsenten toimikausi on kaksi vuotta. Sama henkilö voidaan valita uudelleen.

Toimikautensa päätyttyä jäsenet ja varajäsenet jatkavat tehtävissään, kunnes heille on nimitetty seuraajat tai heidät on valittu uudelleen.

27 artikla

Neuvosto nimittää neuvoa-antavan komitean jäsenet ja varajäsenet, ja sen on työntekijä- ja työnantajajärjestöjen edustajia valitessaan pyrittävä saamaan asianmukainen edustus kultakin kyseeseen tulevalta elinkeinoelämän alalta.

Neuvosto antaa luettelon jäsenten ja varajäsenten nimistä tiedoksi yleisölle julkaisemalla sen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

28 artikla

Neuvoa-antavan komitean puheenjohtajana on komission jäsen tai hänen edustajansa. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyksiin. Komitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa. Sen kutsuu koolle puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai vähintään yhden kolmasosan jäsenistä niin pyytäessä.

Komissio huolehtii komitean sihteeristötehtävistä.

29 artikla

Puheenjohtaja voi kutsua kokouksiin tarkkailijoiksi tai asiantuntijoiksi henkilöitä tai järjestöjen edustajia, joilla on laaja kokemus työllisyyden tai työntekijöiden liikkuvuuden alalta. Puheenjohtaja voi käyttää apunaan asiantuntijoita.

30 artikla

1. Neuvoa-antava komitea on päätösvaltainen, kun kaksi kolmasosaa jäsenistä on läsnä.

2. Lausunnot on perusteltava; lausunnoista päätetään ehdottomalla enemmistöllä asianmukaisesti annetuista äänistä; pyydettäessä lausuntoon on liitettävä vähemmistön mielipiteet kirjallisina.

31 artikla

Neuvoa-antava komitea vahvistaa toimintaansa varten työjärjestyksen, joka tulee voimaan, kun neuvosto komission lausunnon saatuaan on hyväksynyt sen. Komitean mahdollisesti siihen tekemien muutosten voimaantulo edellyttää samaa menettelyä.

▼B

II OSASTO

Tekninen komitea

32 artikla

Teknisen komitean tehtävänä on avustaa komissiota valmistelemaan, edistämään ja seuraamaan kaikkia tämän asetuksen ja sitä täydentävien toimenpiteiden soveltamiseksi suoritettuja teknisiä ja käytännöllisiä toimenpiteitä.

33 artikla

Teknisen komitean tehtävänä on erityisesti:

a) edistää ja parantaa yhteistyötä jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kesken työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskevissa teknisissä kysymyksissä;

b) laatia menettelyt asianomaisten viranomaisten yhteistoiminnan järjestämiseksi;

c) helpottaa komissiolle tarpeellisen ja tässä asetuksessa tarkoitettujen selvitysten ja tutkimusten toteuttamisessa tarvittavan tiedon hankintaa sekä edistää tietojen ja kokemusten vaihtoa asianomaisten hallintoelinten välillä;

d) tutkia mahdollisuuksia teknisellä tasolla yhdenmukaistaa ne arviointiperusteet, joita jäsenvaltiot soveltavat arvioidessaan omaa työmarkkinatilannettaan.

34 artikla

1. Teknisessä komiteassa on jäsenvaltioiden hallitusten edustajat. Yhdeksi teknisen komitean jäseneksi hallitusten on nimettävä jompikumpi itseään neuvoa-antavassa komiteassa edustavista jäsenistä.

2. Kukin hallitus nimeää yhden varajäsenen muista neuvoa-antavan komitean jäseninä tai varajäseninä olevista edustajistaan.

35 artikla

Teknisen komitean puheenjohtajana on komission jäsen tai hänen edustajansa. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyksiin. Puheenjohtaja ja komitean jäsenet voivat käyttää apunaan asiantuntijoita.

Komissio huolehtii komitean sihteeristötehtävistä.

36 artikla

Teknisen komitean tekemät ehdotukset ja lausunnot toimitetaan komissiolle ja niistä on ilmoitettava neuvoa-antavalle komitealle. Pyydettäessä ehdotuksiin ja lausuntoihin on liitettävä teknisen komitean eri jäsenten mielipiteet kirjallisina.

37 artikla

Tekninen komitea vahvistaa toimintaansa varten työjärjestyksen, joka tulee voimaan, kun neuvosto komission lausunnon saatuaan on hyväksynyt sen. Komitean mahdollisesti siihen tekemien muutosten voimaantulo edellyttää samaa menettelyä.

▼B

IV OSA

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I OSASTO

Siirtymäsäännökset

38 artikla

Euroopan koordinointitoimisto tekee ehdotukset toimenpiteiksi 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen selvitysten laatimista ja edelleen toimittamista varten, kunnes komissio on hyväksynyt 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhtenäisen järjestelmän.

39 artikla

Neuvoa-antavan ja teknisen komitean työjärjestyksiä, jotka ovat voimassa tämän asetuksen tullessa voimaan, sovelletaan edelleen.

40 artikla

Kunnes ne toimenpiteet, jotka jäsenvaltiot toteuttavat 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin ([1]) mukaisesti, tulevat voimaan, ja sikäli kuin asetuksen (ETY) N:o 38/64 22 artiklassa tarkoitettu työlupa on jäsenvaltioiden 25 päivänä maaliskuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin ([2]) täytäntöön panemiseksi toteuttamien toimenpiteiden mukaan välttämätön oleskeluluvan voimassaoloajan määrittämiseksi ja oleskeluluvan pidentämiseksi, korvaa työnantajalta saatu työhönottotodistus tai palvelustodistus, josta ilmenee työsuhteen kesto, tällaisen työluvan. Jos työnantajan todistuksesta tai palvelustodistuksesta käy ilmi, että työntekijä on otettu työhön tarkemmin määräämättömäksi ajaksi, kyseisellä todistuksella on sama vaikutus kuin pysyvällä työluvalla.

41 artikla

Jollei jokin jäsenvaltio sen vuoksi, että vaatimus työluvasta on poistettu, enää pysty pitämään tilastoa ulkomaisesta työvoimasta, se voi siihen asti, kunnes uudet tilastointimenetelmät on otettu käyttöön, kuitenkin enintään 31 päivänä joulukuuta 1969 saakka, pitää tilastoinnin vuoksi voimassa muiden jäsenvaltioiden kansalaisia koskevan työlupavaatimuksen. Työlupa on myönnettävä ilman eri toimenpiteitä, ja se on voimassa, kunnes työlupavaatimus todella poistetaan kyseisestä jäsenvaltiosta.

II OSASTO

Loppusäännökset

42 artikla

1. Tällä asetuksella ei vaikuteta Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen määräyksiin hiili- ja teräsalan ammattitaitoisista työntekijöistä eikä liioin Euroopan ydinenergiayhteisön perustamissopimuksen määräyksiin ydinenergia-alan ammattityön saannista, ei liioin näissä perustamissopimuksissa edellytettyihin toimenpiteisiin.

([1]) EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 13
([2]) EYVL N:o 62, 17.4.1964, s. 981/64

▼B

Tätä asetusta sovelletaan kuitenkin edellisessä alakohdassa tarkoitettuihin työntekijäryhmiin ja heidän perheidensä jäseniin, sikäli kuin heidän oikeudellisesta asemastaan ei ole erikseen määrätty mainituissa perustamissopimuksissa tai niitä täydentävissä säännöksissä.

2. Tällä asetuksella ei vaikuteta niihin toimenpiteisiin, jotka toteutetaan perustamissopimuksen 51 artiklan mukaisesti.

3. Tällä asetuksella ei vaikuteta sellaisiin jäsenvaltioille asetettuihin velvoitteisiin, jotka johtuvat:

— erityissuhteista tiettyjen Euroopan ulkopuolisten valtioiden tai merentakaisten alueiden kanssa tai niiden kanssa tehtävistä sopimuksista, jotka perustuvat tämän asetuksen voimaan tullessa olemassa oleviin hallinnollisiin erityissuhteisiin; tai

— tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevista tiettyjen Euroopan ulkopuolisten valtioiden ja merentakaisten alueiden kanssa tehdyistä sopimuksista, jotka perustuvat jäsenvaltiolla niihin oleviin hallinnollisiin erityissuhteisiin.

Edellä mainittujen maiden tai merentakaisten alueiden tyntekijät, jotka ovat palkatussa työssä jonkin jäsenvaltion alueella, eivät voi vedota tämän asetuksen säännöksiin muissa jäsenvaltioissa.

43 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava niiden välillä tehdyt työvoimaa koskevat sopimukset, yleissopimukset ja järjestelyt kirjallisina tiedoksi komissiolle heti allekirjoittamisen jälkeen ennen kuin ne tulevat voimaan.

44 artikla

Komissio toteuttaa tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet. Tätä varten se toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden keskeisten hallintoviranomaisten kanssa.

45 artikla

Komissio tekee neuvostolle ehdotuksia, joilla pyritään kumoamaan perustamissopimuksen mukaisin edellytyksin jäsenvaltioiden työntekijöiden työnsaantiin liittyvät rajoitukset, milloin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisessa tunnustamisessa ilmenevät puutteet estävät työntekijöiden vapaata liikkuvuutta.

46 artikla

Edellä III osassa mainittujen komiteoiden hallintomenot sisällytetään Euroopan yhteisöjen talousarvioon komission pääluokkaan.

47 artikla

Tämä asetus on voimassa jäsenvaltioiden alueella ja koskee niiden kansalaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2, 3, 10 ja 11 artiklassa mainittujen säännösten soveltamista.

48 artikla

Tämän asetuksen tullessa voimaan lakkaavat asetuksen (ETY) N:o 38/64 säännökset olemasta voimassa.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼**B**

LIITE

▼**M2**